

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/78/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518207273
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1518207273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej, v právnej veci žalobcov v 1. rade: R. F. X. W. X. M. K. W. , W. H. XX.X.XXXX, M.X. F. F., N. Č.. XX, v 2. rade: W. F. X. W. X. M. K. W. I. U. Á. , W. H. XX.X.XXXX, M. F. F., N. Č.. XX, obaja zastúpení spoločnosťou ADAUS, s. r. o., IČO: 36 731 544, Bratislava, Miletičova č. 5B, za ktorú koná Mgr. Juraj Bugala, proti žalovaným v I. rade: K.. H. N. G. V. Á. Č. , W. H. X.XX.XXXX, M. F. F., V. Č.. XX, v II. rade: K.. A.A. N. G. V. Á. Č. I. U. Á. , W. H. XX.XX.XXXX, M.X. F. F., V. Č.. XX, o určenie vlastníckeho práva, o vypratanie nehnuteľností, na odvolanie žalovaných v I., II. rade proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 21. júna 2019, č.k. 39 C 54/2018-105, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 21. júna 2019, č.k. 39 C 54/2018-105,
- vo výroku I., ktorým určil, že žalobcovia v 1., 2. rade sú v spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku bezpodielovými spoluvlastníkmi (bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava katastrálnym odborom pre okres Bratislava V, obec BA - m.č. C., katastrálne územie C., a to stavby - rodinný dom súpisné č. XXXX, postavený na pozemku registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 76 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, popis stavby: V. XX; pozemku - parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 420 m², druh pozemku záhrady; pozemku - parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 76 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria;
- vo výroku II., ktorým uložil žalovaným v I., II. rade povinnosť vypratať nehnuteľnosti: stavbu - rodinný dom súpisné č. XXXX, postavený na pozemku registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 76 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, popis stavby: V. XX; pozemok - parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 420 m², druh pozemku záhrady; pozemok - parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 76 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre okres Bratislava V, obec BA - m.č. C., katastrálne územie C., do troch dní od právoplatnosti rozsudku,
p o t v r d z u j e ;
- vo výroku III., ktorým žalobcom v 1., 2. rade priznal spoločne a nerozdielne voči žalovaným v I., II. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, m e n í t a k , ž e žalobcom v 1., 2. rade p r i z n á v a spoločne a nerozdielne voči spoločnej a nerozdielnej povinnosti žalovaných v I., II. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

II. Žalobcom v 1., 2. rade p r i z n á v a spoločne a nerozdielne voči spoločnej a nerozdielnej povinnosti žalovaných v I., II. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 21.6.2019, č.k. 39 C 54/2018-105, I. určil, že žalobcovia v 1., 2. rade sú v spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku bezpodielovými spoluvlastníkmi (bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre okres Bratislava V, obec BA-m.č. C., katastrálne územie C., a to stavby - rodinný dom súpisné č. XXXX, postavený na pozemku registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 76 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, popis stavby: V. XX; pozemku - parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 420 m², druh pozemku záhrady; pozemku - parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 76 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; II. uložil žalovaným v I., II. rade povinnosť vypratať nehnuteľnosti: stavbu - rodinný dom, súpisné č. XXXX, postavený na pozemku registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 76 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, popis stavby: V. XX; pozemok - parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 420 m², druh pozemku záhrady; pozemok - parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 76 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre okres Bratislava V, obec BA-m.č. C., katastrálne územie C., do troch dní od právoplatnosti rozsudku; III. žalobcom v 1., 2. rade priznal spoločne a nerozdielne voči žalovaným v I., II. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.2. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu dňa 10.12.2018, ktorou sa žalobcovia v 1., 2. rade domáhali, aby bola žalovaným v I., II. rade uložená povinnosť vypratať vyššie uvedené nehnuteľnosti. Žalobu odôvodnili tým, že na základe kúpnej zmluvy uzavretej so žalovanými v I., II. rade dňa 19.10.2017, V-XXXXX/XX, vklad zo dňa 31.10.2017, sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, avšak napriek nadobudnutiu vlastníckeho práva obaja žalovaní do podania žaloby nehnuteľnosti užívajú bez akéhokoľvek právneho dôvodu a bránia im vo výkone vlastníckeho práva napriek ich opakovaným výzvam. Žalovaní v I., II. rade majú zabezpečené ubytovanie i mimo rodinného domu v C., napriek tomu však odmietajú dom v C. opustiť.

1.3. Prvoinštančný súd z pripojeného spisu zistil, že žalobou doručenou súdu dňa 8.1.2019, vedenou pod sp.zn. 56 C 1/2019, obaja žalobcovia žiadali o určenie, že odstúpenie žalovaných v I., II. rade od kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, vedenej Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pod V-XXXXX/XX, je neplatné a oni sú v spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku bezpodielovými spoluvlastníkmi (bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) nehnuteľností uvedených v bode 1.1. tohto rozsudku. Žalobu žalobcovia v 1., 2. rade odôvodnili rovnako ako v právnej veci o vypratanie nehnuteľností, doplnenú o ďalšie skutkové tvrdenia, a to, že obaja žalovaní predmetné nehnuteľnosti v ich vlastníctve užívajú bez právneho dôvodu. Následne žalovaní v I., II. rade vykonali úkon, ktorý mal smerovať k tomu, že odstupujú od kúpnej zmluvy, ktorý zaslali Okresnému úradu Bratislava, katastrálnemu úradu. Žalovaní v I., II. rade uzavreli kúpnu zmluvu, prijali zaplatenie kúpnej ceny, nehnuteľnosti však odmietli opustiť a vypratať a naďalej ich užívajú, pričom sa jednostranne pokúsili odstúpiť od kúpnej zmluvy, podľa nich, bez akéhokoľvek právneho alebo iného dôvodu. Dňa 14.6.2018 Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, pod č. Z-XXXXX/XXXX, od žalovaných v I., II. rade (ako navrhovateľov) prijal návrh na vykonanie záznamu na základe oznámenia o odstúpení od kúpnej zmluvy, ktorým sa obaja žalovaní domáhajú, aby vzhľadom na to, že malo údajne dôjsť k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy, ich Okresný úrad Bratislava na príslušný list vlastníctva zapísal ako vlastníkov nehnuteľností. Na liste vlastníctva je v čase podania žaloby (pôvodne vedenej pod sp.zn. 56 C 1/2019) vyznačená plomba o zmene práv k nehnuteľnostiam záznamom. Oni Okresnému úradu Bratislava zaslali nesúhlas s odstúpením od kúpnej zmluvy. Listom zo dňa 27.11.2018 označeným ako „Opakovaná výzva na doplnenie podania“, doručenom žalobkyni v 2. rade dňa 10.12.2018, Okresný úrad Bratislava s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.7.2011, sp.zn. 6 Sžo 229/2010, ich vyzval na podanie žaloby o neplatnosť odstúpenia od zmluvy a predloženie potvrdenia o jej podaní.

1.4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17.4.2019, č.k. 39 C 54/2018-69, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.4.2019 (doručeným stranám sporu na pojednávaní), spojil v súlade s § 166 ods. 1 C.s.p. na spoločné konanie, konania vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 54/2018 a sp.zn. 56 C 1/2019 s tým, že spoločné konanie je vedené pod sp.zn. 39 C 54/2018.

2.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 137 C.s.p., § 34, § 46 ods. 1, § 47 ods. 1, § 48 ods. 1, § 123, § 126 ods. 1, § 133 ods. 2, § 488, § 489, § 560 Občianskeho zákonníka, § 36a, 79l ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom ku dňu 14.6.2018, od 1.7.2016 do 30.9.2018 a od 1.10.2018 a dôvodil tým, že považoval žalobu žalobcov za dôvodnú. Vykonal na pojednávaní dokazovanie listinnými dôkazmi založenými stranami sporu do

spisu a ostatným spisovým materiálom vzťahujúcim sa na vec. Poukázal na to, že ak sa žalobou uplatňujú viaceré práva (objektívna kumulácia), potom sú obsahom žaloby viaceré procesné nároky a každý procesný nárok je v prípade objektívnej kumulácie vymedzený samostatným petitom a na neho sa vzťahujúcimi rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami. Predmetom sporu je v súvislosti s posúdením (ne)platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy ako predbežnej otázky na určenie vlastníckeho práva žalobcov v 1., 2. rade k predmetným nehnuteľnostiam, ochrana vlastníckeho práva ako dôsledok porušenia zmluvných povinností žalovanými v I., II. rade. Pri zmluvnom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je právnym dôvodom nadobudnutia vlastníctva (iustus titulus) zmluva a právnym spôsobom nadobudnutia vlastníctva (modus acquirendi) vklad vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy do katastra nehnuteľností. Žaloba o vypratanie nehnuteľnosti je žalobou na plnenie nepeňažnej povinnosti, vyplývajúcej zo žalobcami tvrdeného právneho vzťahu medzi oboma žalobcami a oboma žalovanými, tzv. existujúceho práva na plnenie (vlastnícka žaloba, kúpna zmluva). Žalobou na plnenie sa poskytuje ochrana právu, ktoré už bolo porušené. Odstúpenie od zmluvy je právnym inštitútom, v dôsledku uplatnenia ktorého sa zmluva zrušuje s účinkami „od začiatku“ (ex tunc). Týmto zrušením zaniká právny titul, na základe ktorého nadobúdateľ získal vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Medzi účastníkmi zmluvy je po zrušení zmluvy taký právny stav, aký bol pred jej uzatvorením, ako keby k uzavretiu zmluvy vôbec nedošlo nielen z hľadiska obligačných účinkov, ale i účinkov vecnoprávných. Oba tieto účinky sú totiž sledované nielen pri uzatváraní zmluvy, ale i pri odstúpení od nej a nemožno ich od seba oddeľovať. Obligačné účinky predstavujú predpoklad pre nastúpenie účinkov vecnoprávných. Odstúpenie od zmluvy je adresný jednostranný právny úkon, ktorý sa stáva účinným okamihom doručenia druhej zmluvnej strane. Z vykonaného dokazovania mal preukázať, že žalobcovia v 1., 2. rade sa na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, uzavretej so žalovanými v I., II. rade a vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, stali bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností (špecifikovaných v bode 1.1. tohto rozsudku). Súčasne s kúpnu zmluvou bola uzatvorená dohoda o urovaní zo dňa 19.10.2017 medzi žalovanými v I., II. rade a RNDr. E. F., rod. N., K. A. Q., rod. N. a JUDr. M. Q., ktorej predmetom bola úprava všetkých vzájomných sporných a pochybných práv a záväzkov žalovanej v II. rade na jednej strane a JUDr. M. Q. a Ing. A. Q. na druhej strane, vyplývajúcich z konania o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, vedenom na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 42 C 374/2015, ako aj úprava všetkých vzájomných sporných a pochybných práv a záväzkov Ing. A. Q. a RNDr. E. F. na jednej strane a žalovaných v I., II. rade na strane druhej, vyplývajúcich zo splatenia úveru zabezpečeného záložným právom na nehnuteľnostiach oboch žalovaných spôsobom špecifikovaným v bode 3. článku I. dohody, t.j. predajom nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných v I., II. rade žalobcom v 1., 2. rade, ako aj úprava všetkých vzájomných a pochybných práv a záväzkov Ing. A. Q. a RNDr. E. F., vyplývajúcich z úveru, ktorý bol zabezpečený záložným právom na nehnuteľnostiach vo vlastníctve oboch žalovaných. Cieľom dohody o urovaní mali byť vyriešené všetky majetkové spory v rodine žalovaných v I., II. rade. Zo spisu sp.zn. 42 C 374/2015 zistil, že k urovnaniu rodinných sporov žalovaných v I., II. rade nedošlo v zmysle dohody o urovaní, keď vo veci vedenej súdom nie je právoplatne rozhodnuté. K splneniu uzavretej dohody došlo len čiastočne, a to predajom nehnuteľností žalovaných v I., II. rade obom žalobcom a splatením úverov z dohodnutej kúpnej ceny, na zabezpečenie ktorých bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných v I., II. rade, čím sa predišlo výkonu záložného práva dražbou nehnuteľností. Zápis vkladu vlastníckeho práva žalobcov v 1., 2. rade v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie C., bol vykonaný pod č. V-XXXXX/XX, zo dňa 31.10.2017, čím sa obaja žalobcovia aj právnym spôsobom stali vlastníkami nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/1. Obaja žalobcovia dohodnutú kúpnu cenu vo výške 210.000,- € uhradili na účty uvedené v zmluve v dňoch 19.10.2017, 24.10.2017, 3.11.2017 a 15.11.2017, čím si splnili svoju povinnosť zaplatiť žalovaným v I., II. rade dohodnutú kúpnu cenu. Žalovaní v I., II. rade si povinnosť odovzdať nehnuteľnosti žalobcom v 1., 2. rade nespĺnili a bez právneho dôvodu ich naďalej zadržujú, pričom následne vykonali úkon, ktorý mal smerovať k tomu, že odstúpajú od kúpnej zmluvy, ktorý zaslali Okresnému úradu Bratislava, katastrálnemu odboru (Z-XXXXX/XXXX, zo 14.6.2018), čím sa pokúsili jednostranne odstúpiť od kúpnej zmluvy bez akéhokoľvek právneho alebo iného dôvodu a žiadali, aby ich Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor na príslušný list vlastníctva zapísal ako vlastníkov nehnuteľností. Okresný úrad Bratislava v súlade s § 36a ods. 1 katastrálneho zákona vyzval oboch žalobcov listom zo dňa 27.11.2018, v súvislosti so sporom o platnosť odstúpenia od zmluvy, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy predložili kópiu príslušnej žaloby o neplatnosť vykonaného jednostranného úkonu žalovaných v I., II. rade s potvrdením príslušného súdu o jej prijatí na súdne konanie. Žalobcovia v 1., 2. rade dňa 8.1.2019 podali na Okresný súd Bratislava V. žalobu o určenie vlastníckeho práva, zapísanú do oddelenia 56 C (sp.zn. 56 C 1/2009). Konštatoval, že existenciu sporu o platnosť odstúpenia od zmluvy

musí správa katastra skúmať obligatórne, pretože len platné odstúpenie od zmluvy vyvoláva príslušné právne účinky, ako aj s prihliadnutím na závažnosť zásahu týchto účinkov do vlastníckeho, resp. vecnoprávneho stavu. Pokiaľ vznikne spor o platnosť odstúpenia od zmluvy, jedná sa o občianskoprávny spor, ktorý je oprávnený rozhodnúť jedine súd. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že žalobcom v 1., 2. rade odstúpenie od kúpnej zmluvy bolo doručené i keď túto skutočnosť obaja žalovaní na pojednávaní tvrdili, ale nepreukázali a písomné odstúpenie od kúpnej zmluvy a jeho doručenie žalobcom v 1., 2. rade nebolo ako dôkaz pripojené k žalobe, ani vyjadreniu oboch žalovaných, napriek výzve súdu uznesením zo dňa 15.3.2019, č.k. 56 C/1/2019-36, podľa § 167 C.s.p., v ktorom boli žalovaní v I., II. rade upozornení na to, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať (§ 153 C.s.p.). Rovnako na pojednávaní konanom dňa 17.4.2019 pred jeho otvorením vo veci samej, po spojení konaní vedených pod sp.zn. 39 C 54/2018 a sp.zn. 56 C 1/2019, v rámci pokusu o zmier, bolo žalovaným v I., II. rade zo strany súdu uvedené predbežné právne posúdenie sporu a stranám sporu bola daná lehota dvoch mesiacov na prípadné mimosúdne urovnanie sporu. Obaja žalobcovia sa podľa ich tvrdenia o listine - odstúpení od kúpnej zmluvy dozvedeli až na základe výzvy Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva. Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že platnosť právneho úkonu sa posudzuje k okamihu a vzhľadom na okolnosti, kedy bol právny úkon urobený. Odstúpenie od zmluvy je adresný právny úkon, ktorý sa stáva účinným okamihom doručenia druhej zmluvnej strane. Ak boli účastníkmi kúpnej zmluvy na jednej strane dve osoby, môže dôjsť k platnému a účinnému odstúpeniu od tejto zmluvy s následkom zrušenia od začiatku len vtedy, ak bolo odstúpenie adresované obom účastníkom a ak sa dostal prejav vôle od zmluvy odstúpiť do ich dispozície; to platí aj v prípade, že išlo o zmluvu, ktorou nadobudli jej účastníci vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Odstúpenie od zmluvy musí obsahovať údaj o dôvode odstúpenia ako imanentnú súčasť každého jednostranného odstúpenia od právneho úkonu. Bez uvedenia tohto údajja nemožno pokladať jednostranné odstúpenie od právneho úkonu za perfektné a nemôže mať za následok zákonom sledované právne účinky. Navyše v prípade platného odstúpenia od zmluvy, právne dôsledky majú vo vnútri daného vzťahu tie dôsledky, že zmluvné strany sa musia navzájom vysporiadať podľa zásad o bezdôvodnom obohatení v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, prípadne zo zodpovednosti za škodu za predpokladov uvedených v ustanoveniach § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaní v I., II. rade v návrhu na vykonanie dôkazov doručenom súdu dňa 17.6.2019 (č.l. 75 spisu) tvrdili, že žalobca je vyplatný a nie je dôvod ich vypratávať a všetko nasvedčuje tomu, že ich vypratáva zať (JUDr. Q.) cez žalobcu. Prvoinštančný súd posúdil právny úkon žalovaných v I., II. rade za úkon, ktorý nenadobudol žiadne účinky právneho úkonu, nakoľko nepreukázali jeho doručenie obom žalobcom. Dôsledkom nedoručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy nemohli nastať účinky právneho úkonu, ktoré právne predpisy s takýmto právnym úkonom a prejavom vôle žalovaných v I., II. rade spájajú. Nakoľko nedošlo k účinnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy a navyše nebola predložená ani listina obsahujúca odstúpenie od zmluvy, nemohla byť v zmysle zákona posúdená (ne)platnosť právneho úkonu. Dôsledkom je, ako keby k odstúpeniu od zmluvy vôbec nedošlo a žalobcom v 1., 2. rade preto svedčí naďalej vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudnutým na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, zavkladovaným na liste vlastníctva č. 1574, katastrálne územie C., dňa 31.10.2017, pod V-XXXXX/XX. Poukázal na to, že obsahom vlastníckeho práva je právo vec držať (ius possidenti), užívať (ius utendi), brať plody (ius fruendi) a s vecou nakladať (ius disponendi). Všetky tieto obsahové zložky vlastníckeho práva požívajú právnu ochranu. Spôsob súdnej ochrany vlastníckeho práva je okrem iných spôsobov, charakterizovaný a realizovaný žalobou na vydanie veci/vypratanie nehnuteľnosti, tzv. reivindikačná žaloba (actio rei vindicatio) podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaní v I., II. rade (pôvodní vlastníci, predajcovia) neoprávnene zadržujú nehnuteľnosti, ktorých vlastníckmi sa stali žalobcovia v 1., 2. rade (ako kupujúci) na základe kúpnej zmluvy a zápisom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Obaja žalovaní napriek opakovaným výzvam, bez akéhokoľvek právneho dôvodu, nehnuteľnosti užívajú a bránia obom žalobcom vo výkone ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam tým, že nie sú ochotní nehnuteľnosti vydať. Neúspešná bola i snaha súdu na vyriešenie sporu mimosúdne, vzhľadom na ochotu žalobcov v 1., 2. rade o prípadnú spätnú kúpu nehnuteľností žalovanými v I., II. rade, resp. treťou blízkou osobou žalovaných (dcérou a zaťom), nakoľko obaja žalovaní odmietali uhradiť kúpnu cenu. Záverom uviedol, že nevykonali žalovanými v I., II. rade navrhované dôkazy na preukázanie, akými účtami a v akých výškach prebiehali peňažné sumy na podklade záložných a kúpnych zmlúv od roku 2013 medzi žalobcom v 1. rade a JUDr. Q. (zaťom žalovaných), nakoľko nesúvisia s predmetom sporu s poukazom na skutočnosť, že žalovaní v I., II. rade nepreukázali doručenie písomného odstúpenia od kúpnej zmluvy žalobcom v 1., 2. rade.

2.2. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanoveniami § 255, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a žalobcom v 1., 2. rade, ktorí mali vo veci plný úspech, priznal plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

3.1. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní v I., II. rade [žalovaný v I. rade včas, žalovaná v II. rade oneskorene, ale vzhľadom k tomu, že žalovaní v I., II. rade sú manželka a z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželka spoločne a nerozdielne (§ 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka), nebolo možné odvolanie žalovanej v II. rade odmietnuť ako oneskorene podané]. Nestotožnili sa so záverom súdu prvej inštancie uvedeným v bodoch 25. a 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku, nakoľko písomné oznámenie o odstúpení od kúpnej zmluvy bolo obom žalobcom doručené poštou dňa 18.6.2018 a žalobca ich prevzal dňa 20.6.2018, o čom predkladajú doručky s pripojením písomného oznámenia o odstúpení od kúpnej zmluvy. Uviedli, že žalobca pripravil spolu s ich zaťom JUDr. Q. zmluvu o budúcej kúpnej zmluve a hneď po podpise kúpnej zmluvy dňa XX.XX.XXXX im ju rozdal na kúpu domu mladšej dcéry E. F., ktorý má nižšiu znaleckú hodnotu o 40.000,- €, ktorú do mesiaca podpísali. S ich mladšou dcérou nekomunikovala jej sestra o podmienkach predaja jej domu a predpokladá sa, že išlo o právne nastavenie predaja oboch domov za výhodných podmienok a v tiesni. Konštatovali, že nešlo o pokus o jednostranné odstúpenie od kúpnej zmluvy. So žalobcom boli dohodnutí obojstranne na odstúpení od kúpnej zmluvy od februára 2018 ústne, existujú o tom telefonické dôkazy, pričom ich v tom čase zastupovala JUDr. N.. So žalobcom došlo k rokovaniu o podmienkach odstúpenia od zmluvy, ktorý sa dožadoval prevodu domu na N. č. XX a oni žiadali preukázať vyfinancovanie stavebných dodávok žalobcom na stavbe rodinného domu zaťa na pozemku č. XXXX/XXX a č. XXX u ich právnej zástupkyne JUDr. N., kde však neboli doriešené finančné vzťahy, pretože išlo o vzťahy s tretími osobami, a to ich dcéry a zaťa JUDr. Q.. Na rokovaní žalobca preukázal, na rozdiel od rodičov, absolútnu informovanosť o finančnej kondícii zaťa, resp. o jeho úmysloch. Na podklade dohody so žalobcom u JUDr. N., táto ich usmerňovala s administráciou doručenia, keďže odchádzala na dovolenku. Nehnuteľnosť neužívajú neoprávnene, nemajú dôvod, aby ju vypratali. Trvajú na tom, že kúpna cena bola žalobcovi vyplatená prostredníctvom zaťa JUDr. Q., ktorý potreboval nehnuteľnosť na presunutie svojich záložných práv a vyplatenie SLSP úveru svojej manželky (ich dcéry) nimi, ako aj vyplatenie ich úveru z vlastných prostriedkov úveru vo VÚB banke. Domáhajú sa, aby súd začal dokazovanie o ich tvrdeniach, že kúpna cena domu na V. č. XX bola vyplatená cez pána Q. žalobcovi. Kúpa domu na V. č. XX, podľa kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, sa zrealizovala len pre účely budúceho záložného práva pre ich zaťa, čo sa potvrdzuje v dohode o urovaní zo dňa 19.10.2017 a dohode o urovaní z apríla tohto roku, ktorá bola zaslaná mailom a znovu v tiesni, tesne pred pojednávaním bez toho, aby účastníci dohody o urovaní mali možnosť sa spoločne stretnúť a konštruktívne riešiť záležitosti odstúpenia od kúpnej zmluvy. Dom na V. č. XX mal 30.11.2017 všeobecnú hodnotu, vypracovanú znalcom Ing. N., 336.000,- € a trhovú cenu sa pohybuje okolo 350.000,- €. O tejto príprave k založeniu domu na V. č. XX vysokým úverom ich zaťa vedeli od roku 2013 a navyšovaniu úverov chceli zabrániť. Právny zástupca na pojednávaní potvrdil tento predpoklad a podal dôkaz tvrdením, že dohoda o urovaní nie je pravdivá a zámery zaťa a žalobcu nepredstavujú predaj domu na N. č. XX, ale vznik nového úveru a nové záložné právo v rodine dcéry. Oni nemajú žiaden dlh voči žalobcovi, čo je preukázateľné listinami a účtovnými prevodmi, ale nakoľko sa im od roku 2013 zamedzuje v kontakte s ich dcérou a hlavne informačnému toku o finančných dohodách i participovaní pri vzniku dohôd, nie je to možné preukázať. Oproti tomu žalobca disponuje detailnými informáciami o ich finančnej, majetkovej, dispozícii a aj podnikaní, čo sa potvrdilo a preukázalo na pojednávaní, že si tieto informácie vyžaduje sám. Ďalej opätovne uvádzali skutočnosti týkajúce sa prípravy predaja rodinného domu na V. č. XX v tiesni a pod nátlakom výkonu záložného práva, priebehu predaja tohto domu, úveru, pôžičky a ich splácania. Navrhli, aby boli vykonané dôkazy, ktoré navrhli v konaní pred súdom prvej inštancie.

3.2. Na výzvu súdu prvej inštancie (uznesenie č.k. 39 C 54/2018-155, zo dňa 30.7.2019,) doplnili obaja žalovaní odvolanie tak, že sa domáhajú určenia ich vlastníckeho práva k ich predmetnej nehnuteľnosti. Nemajú žiaden podiel viny na tom, že bol vydaný napadnutý rozsudok bez možnosti vykonať dôkazy alebo výsluch svedkov, pretože žalobca nedodal odstúpenie od kúpnej zmluvy a tak nemal súd prvej inštancie podklad, aby dostatočne zistil skutkový stav. Oni ako slabšia strana, už bez právneho zastúpenia, vôbec nepredpokladali, že žalobca si môže takto dovoliť zavádzať súd, keď odstúpenie od zmluvy bolo obom žalobcom doručené poštovým stykom dňa 18.6.2018, aj s pečiatkou podania v katastri nehnuteľností. Doplnili ďalšie dôkazy preukazujúce, že žalobcovia chceli odstúpiť od kúpnej zmluvy, od jej podpisu. Zmluva o budúcej kúpnej zmluve a dohoda o urovaní zo dňa 19.10.2017

preukazuje, že žalobcovia boli súčasťou finančného urovnania viacerých strán, pričom oni mali záujem urovnávať sa riadne už mimo tiesne a bez nátlaku. Dohoda o urovnaní bez dátumu prezentuje, že bola vedená mimosúdna komunikácia s cieľom vysporiadať a komplexne urovnať vzájomné práva a povinnosti, avšak so zamedzením prítomnosti niektorých zmluvných strán a bez možnosti vyjadrenia ich slobodnej vôle, aby došlo k vyriešeniu celej situácie s nehnuteľnosťami, ktoré sú a boli v ich vlastníctve i ich dcér, o ktoré prišli. Navrhli zrušiť výrok II. napadnutého rozhodnutia, pretože sú vlastníkami nehnuteľností a nie je právny základ na povinnosť vypratania. Napadli aj výrok III. v celom rozsahu. Odvolaciemu súdu navrhli napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a nariadiť nové pojednávanie.

4. Žalobcovia v 1., 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných v I., II. rade uviedli, že odvolanie považujú za zmätočné s odkazom na ustanovenia § 358 a § 364 OZ (správne C.s.p., poznámka odvolacieho súdu), pričom je jasne preukázané, že žalovaní v I., II. rade podali odvolanie len voči odôvodneniu. Aj napriek skutočnosti, že obaja žalovaní opravili svoje pôvodné odvolanie a v jeho doplnení uviedli, že rozsudok napádajú v rozsahu všetkých troch výrokov, majú za to, že toto rozšírenie rozsahu bolo podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Ak by aj rozšírenie rozsahu, v akom obaja žalovaní rozhodnutie napadli, bolo podané včas, odvolanie má zásadné vady, pre ktoré nemožno v odvolacom konaní pokračovať, pretože v odvolaní a ani jeho doplnení neuviedli odvolací dôvod (alebo dôvody), na základe ktorého by bolo možné odvolanie právne odôvodniť. Odvolanie žalovaných v I., II. rade smeruje len proti odôvodneniu rozsudku, takže je neprípustné, pričom nebolo ani odôvodnené právne prípustným odvolacím dôvodom, preto navrhli odvolanie odmietnuť. Aj napriek uvedenému, v záujme právnej istoty, k obsahovej stránke odvolania uviedli, že žalovaní v I., II. rade stále nepreukázali, že odstúpenie im bolo doručené. Ani jeden zo žalovaných nie je v konaní slabšou stranou, v konaní proti sebe stoja fyzické osoby a skutočnosť, že nemajú právneho zástupcu z nich nerobí slabšiu stranu a nemôže to byť vyložené v ich neprospech. Obe strany majú rovnaké procesné práva a povinnosti a je na žalovaných v I., II. rade či si právneho zástupcu zvolia alebo nie. Nie je jasné z akých príloh má vyplývať skutočnosť, že obaja žalovaní chceli odstúpiť od zmluvy už po jej podpise, pričom nebolo preukázané, že odstúpenie bolo platne doručené, ani že je právne dôvodné, nakoľko nie je preukázané, že kúpna zmluva bola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok; takéto tvrdenia sú nepravdivé. Je absolútne irelevantné či oni boli súčasťou vyrovnania viacerých strán alebo nie. Tvrdenia žalovaných v I., II. rade považujú za nepodstatné, keďže nepreukázali, že kúpna zmluva bola uzatvorená v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, ide len o ich teoretické úvahy bez opory v dôkazných prostriedkoch. K odvolacím námietkam oboch žalovaných k výrokom II. a III. napadnutého rozhodnutia konštatovali, že v tejto časti absolútne chýba odvolací dôvod a takéto odvolanie nie je možné akceptovať. K tvrdeniu žalovaných v I., II. rade uvedenom v doplnení odvolania o tom, že písomné oznámenie o odstúpení od kúpnej zmluvy bolo žalobcovi a jeho manželke doručené poštou dňa 18.6.2018 a žalobca ich prevzal dňa 20.6.2018 uviedli, že je nepravdivé a bez opory v dôkaznom prostriedku, spomínané doručky nie sú prílohou odvolania a nenachádzajú sa v spise, keďže iba priložili dokumenty, ktoré obsahovo zodpovedajú odstúpeniu, napriek tomu nepriložili dôkaz o doručení. Ak by aj boli v odvolaní predložené doručky a tým by bolo toto doručenie preukázané, nebolo by možné na takýto prostriedok procesného útoku alebo obrany prihliadať, pretože tento bolo možné uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, avšak tento bezdôvodne žalovaní v I., II. rade neuplatnili i napriek výzve prvoinštančného súdu. Poukázali na to, že odstúpenie od zmluvy je adresný právny úkon, ktorý sa stáva účinným okamihom doručenia druhej zmluvnej strane. Ak boli účastníkmi kúpnej zmluvy na jednej strane dve osoby, môže dôjsť k platnému a účinnému odstúpeniu od tejto zmluvy s následkom zrušenia od začiatku iba vtedy, ak bolo odstúpenie adresované obom účastníkom a ak sa dostal prejav vôle od zmluvy odstúpiť do ich dispozície. Uvedené platí aj v prípade, ak na jednej strane stoja manželia a nadobúdajú vlastníctvo k veci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navyše v prípade platného odstúpenia od zmluvy by boli obaja žalovaní povinní vrátiť im kúpnu cenu v zmysle zásad bezdôvodného obohatenia, čo neurobili. Taktiež tvrdenia žalovaných v I., II. rade, že oni boli vyplatení JUDr. Q., sú zavádzajúce a ničím nepodložené. V tejto súvislosti odkázali na ustanovenie § 560 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak by aj odstúpenie bolo doručené a bolo platné, nemohli by sa žalovaní v I., II. rade domáhať svojho práva, nakoľko sami si nesplnili povinnosť a nevydali im kúpnu cenu. Uvedená skutočnosť preukazuje, že obaja žalovaní len neodôvodnene naťahujú čas a nemajú záujem na reálnom riešení veci. Oni preukázali v rámci konania pred prvoinštančným súdom záujem odpredať nehnuteľnosť späť za rovnakých podmienok, ale žalovaní v I., II. rade odmietli uhradiť kúpnu cenu a aj toto preukazuje pochybné konanie oboch žalovaných. K návrhom oboch žalovaných na vykonanie dokazovania na preukázanie, akými účtami a v akých výškach prebiehali peňažné sumy na podklade záložných a kúpnych zmlúv od roku 2013 medzi žalobcom v 1. rade a JUDr. Q. konštatovali,

že nesúvisia s predmetom sporu. Obaja žalovaní ďalej tvrdili, že odstúpenie od zmluvy a doručenky sa nachádzajú u JUDr. N., ktorá vec vybavovala, avšak predložili dôkaz - email zo dňa 13.8.2018, v ktorom ich JUDr. N. inštruuje ako majú predmetné odstúpenie doručiť a že tento úkon majú vykonať sami, keďže je odcestovaná. Ďalej sa vyjadrili k tvrdeniam žalovaných v I., II. rade uvedených v ich odvolaní (pôžičky, úvery, JUDr. Q.) aj napriek tomu, že so sporom nesúvisia a sú v odvolacom konaní podávané ako neprípustné novoty. Záverom uviedli, že žalovaní v I., II. rade v konaní neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali doručenie odstúpenia a ani skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že zmluvu podpísali v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, keď v odvolaní uviedli skutočnosti, ktoré nesúvisia s predmetom sporu a nijakým spôsobom svoje tvrdenia nepreukázali. Odvolaciemu súdu navrhli odvolanie oboch žalovaných odmietnuť, keďže nemá náležitosti podľa § 363 a pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať, alebo napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

5. Žalovaní v I., II. rade k vyjadreniu žalobcov v 1., 2. rade k ich odvolaniu uviedli, že vyjadrenie preukazuje, že obaja žalobcovia vyvíjajú maximálne úsilie na to, aby im bolo odopreté právo na riadny rozhodovací proces na prvostupňovom súde (správne prvoinštančnom súde, poznámka odvolacieho súdu), ako aj na odvolanie voči vydaniu napadnutého rozsudku. Aby si to zabezpečili, nešťítia sa ani klamstva, že im nebolo doručené odstúpenie od kúpnej zmluvy a zopakovali, kedy bolo dané na poštu každému zo žalobcov. Dôkazom toho, že žalobcom bolo doručené odstúpenie od zmluvy, je súpis vykonaných advokátskych úkonov u JUDr. N.. Okrem toho o podmienkach odstúpenia od kúpnej zmluvy sa rokovalo telefonicky od januára 2018 i v zastúpení advokátky JUDr. N., ktorá disponuje týmito záznamami a v konaní ich môže naďalej zastupovať alebo byť svedkom, pretože riešila finančné a majetkové urovanie komplexne v kontakte so žalobcom a aj v osobnom kontakte s M. Q., čomu sa obaja nevyhýbali. Avšak žalobca mal jednoznačne záujem o prevod domu E. F., o čom má záznam JUDr. N.. Odstúpenie od kúpnej zmluvy bolo doručené okamžite po podpise kúpnej zmluvy u notára do rúk žalobcov dňa 19.10.2017, okrem E. F., ktorej sa prevod vlastníckych práv výsostne dotýkal a žalobcovia v 1., 2. rade s ňou o prevode jej domu nekomunikovali. Zmluva o budúcej zmluve dokazuje, že odstúpenie od kúpnej zmluvy bolo dohodnuté pred podpisom kúpnej zmluvy, keď žalobcovia v 1., 2. rade neboli ešte vlastníkmi domu na V. č. XX a teda dávno musel byť pripravený tento prevod a peniaze naň. Podcenili skutočnosť, že dôsledne sa musia venovať len doručenkám, pre riadny proces pojednávania na súde a nie výzvam, k riadnemu stretnutiu všetkých zmluvných strán, aby sa obojstranne, nie jednostranne dohodli podmienky urovnania k odstúpeniu od kúpnej zmluvy, na čom boli aj dohodnutí a o čom súd má vedomosť. Znova sa vyjadrili k doručeniu odstúpenia od kúpnej zmluvy a dodali, že disponujú originálom doručenky, ktorá je súčasťou spisu. Ich podmienky k odstúpeniu od kúpnej zmluvy sa líšili od podmienok oboch žalobcov, ktorí mali svoj účelový zámer a cielene si chceli previesť do svojho vlastníctva dom E. F. ešte pred uzavretím kúpnej zmluvy a bez toho, aby s ňou komunikovali, keďže sa domáhala aj urovnania z prevodu jej pozemku. Žiadajú zneplatniť kúpnu zmluvu, nakoľko im nikdy nebola vyplatená kúpna cena, čo je zrejme z čl. III (kúpna cena kúpnej zmluvy), vyplácali sa záväzky M. Q. a A. Q., ktoré sú i predmetom sporu a o ktorých pojednáva súd pod sp.zn. 42 C 374/2015, čo vyplýva i z dohody o urovaní a úhrady úveru v SLSP banke dlžníkov E. F., rod. N. a A. Q., rod. N.. Časť kúpnej ceny vo výške 86.675,14 €, ktorá bola vyplatená z kúpnej ceny, mala byť vyplatená na ich účet, nakoľko nešlo o ich záväzok, táto suma bola vyplatená v rozpore s dobrými mravmi a o túto sumu boli ukrátení, čím im bola spôsobená finančná ujma v uvedenej výške. Nemajú teda dôvod na vypratávanie, naopak majú nárok na náhradu škody za spôsobenú ujmu. Žalobca bol dlhodobo pripravený na kúpu domu E. F. tak, aby sa s ňou nemusel riadne obojstranne dohodnúť a kúpu ich rodinného domu na V. č. XX, o čo mal záujem zase ich zať, to bolo dosiahnuteľné. Najprv muselo dôjsť k prevodu ich domu, k čomu naozaj došlo dňa 19.10.2017 prostredníctvom tiesne, nakoľko všetko v súčasnosti nasvedčuje tomu, že žalobca mohol zabezpečovať dlhy M. Q., teda aby rodina bola bez finančných prostriedkov a tak, aby ich mal pripravené žalobca kedykoľvek. Prevod vlastníckeho práva na osoby žalobcov, kúpa nehnuteľnosti, nie je platným právnym úkonom, lebo dlžníkmi úveru boli ich dcéry. Oni sa bezdôvodne neobohatili, naopak obohatili sa obaja žalobcovia, čo má byť predmetom riadneho pojednávania na súde, pretože im nikdy neboli poukázané peniaze za predaj domu na V. č. XX, ale vyplácali úvery podľa pokynov M. Q., ktoré mali byť predmetom urovnania, čo dokazuje dohoda o urovaní zo dňa 19.10.2017, od ktorej tiež odstúpili, keďže bola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobcovia v 1., 2. rade nikdy nezdokladovali platiteľa úverov vyznačených v kúpnej zmluve a oni sa domáhajú tejto informácie, t.j. aký subjekt vyplácal úvery a aký mal dôvod, aby požadoval detailné informácie o ich finančnej situácii a ich rodinných príslušníkoch, nakoľko okrem týchto údajov, musela byť E. F. pod

psychickým nátlakom a poskytnúť originál zostatku jej úverového účtu v OTP banke obom žalobcom. Znova trvali na tom, aby bol zdokladovaný pôvod súm, ktorými sa vyplácal úver č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX, prostredníctvom kúpy ich rodinného domu. Ich podpis na kúpnej zmluve nebol prejavom ich vlastnej vôle a slobodného rozhodovania, ale nátlaku na podpis v tiesni dražby, tvorenej oboma žalobcami samostatne alebo v kooperácii s M. Q., čo už viac nedokázali psychicky a fyzicky zniesť. Nikdy ani neboli účastníkmi žiadnej dohody o predaji domu na V. č. XX, neboli prítomní pri tvorbe kúpnej zmluvy a ani dohody o urovnaní. Predaj ich domu sa vykonal extrémne proti dobrým mravom. Poukázali, tak ako aj v odvolaní na to, že obaja žalobcovia spolupracovali pri predaji predmetného domu s M. Q., vyjadrili sa k vyplateniu pôžičiek, úveru, že je potrebné urovnať sporné a pochybné práva žalobcov, ich, E. F., A. Q. a M. Q., k dohode o urovnaní a kúpnej zmluve.

6. Žalobcovia v 1., 2. rade k vyjadreniu žalovaných v I., II. rade k ich vyjadreniu (duplika) uviedli, že tvrdenia oboch žalovaných o doručovaní odstúpenia od zmluvy neuznávajú, sú klamlivé a nemajú oporu v dôkazných prostriedkoch, keď dôkazom o doručení odstúpenia nemôže byť súpis vykonaných advokátskych úkonov, alebo neurčité rokovanie o podmienkach odstúpenia. Dôkazom v takomto prípade môže byť jedine doručenka, ktorá by preukázala doručenie predmetného odstúpenia od zmluvy. Ďalej konštatovali, že je bezpredmetné či mal žalobca záujem o prevod domu E. F. a je absolútne mimo merita veci dokazovať, aké k tomu použil prostriedky. Nie je im jasné čo chcú žalovaní v I., II. rade povedať tvrdeniami o dohode o urovnaní sporu, nakoľko žiadna dohoda o urovnaní týkajúca sa tohto a ani iného konania alebo sporu, nebola medzi sporovými stranami podpísaná ani dohodnutá. V žiadnom prípade sa nesnažia o zamedzenie práva oboch žalovaných na odvolací proces a riadny rozhodovací proces. Ide o závažné krivé obvinenia, nakoľko ako už uviedli, nevykonávajú žiadne protiprávne úkony a len využívajú svoje právo na primeranú ochranu svojho práva. Uvedené tvrdenia preukazujú jedine frustráciu žalobcov (pravdepodobne žalovaných, poznámka odvolacieho súdu), nakoľko títo v celom konaní v predmetnej veci uvádzajú nepravdy a tvrdenia bez podpory v dôkazných prostriedkoch. Žalovaní v I., II. rade opakovane tvrdia, že k podpisu kúpnej zmluvy došlo v tiesni a za nevýhodných podmienok, avšak neuvádzajú žiadne skutočnosti, ktoré by to preukázali. Väčšina obsahu bodu 2 vyjadrenia oboch žalovaných je nezrozumiteľná. Tvrdenie oboch žalovaných, že im neboli doručené peniaze za prevod vlastníckeho práva, je nepravdivé, keď aj sami žalovaní v I., II. rade tvrdili vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach, že sa majú domáhať, síce bez akejkoľvek logiky, vyplatenia sumy od tretej osoby, nakoľko žalovaní finančné prostriedky za prevod vlastníckeho práva už použili. Časť kúpnej ceny vo výške 86.675,14 € bola v zmysle dohody poukázaná na bankový účet vedený v Slovenskej sporiteľni za účelom úhrady úveru, ktorý je zabezpečený záložným právom v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. na predmete prevodu vlastníckeho práva. Pre nich a merito veci je absolútne nepodstatné z akého dôvodu vzniklo toto záložné právo. Ide o štandardné dojednanie, nakoľko oni ako kupujúci jednoznačne nemohli mať záujem na kúpe nehnuteľnosti kde viazne záložné právo v prospech banky. Obaja žalovaní v ďalšom texte opakovane uvádzajú klamlivé tvrdenia, odkazujú na skutočnosti, ktoré absolútne nesúvisia s meritom veci a predmetom sporu a na ktoré oni už reagovali v predchádzajúcich vyjadreniach. Je irelevantné kto bol vlastníkom úveru, na základe ktorého bol predmet prevodu vlastníctva založený v prospech banky. Žalovaní v I., II. rade uvádzajú, že majú záujem o spätný predaj, ale po odpočítaní sumy poukázanej na vyplatenie úveru a zrušenia záložného práva; ide o absurdné tvrdenie a žiadosť. Žalovaní v I., II. rade mali na svojom predmete na základe svojho rozhodnutia ľarchu a žiadajú aby ju uhradili oni bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Na ostatné tvrdenia oboch žalovaných už nebudú reagovať, keďže vo svojich vyjadreniach sa k nim už vyjadrili. Záverom konštatovali, že za nehnuteľnosti riadne zaplatili, avšak žalovaní v I., II. rade odmietajú odovzdať predmet prevodu, alternatívne vrátiť peňažné prostriedky, ktoré nadobudli z predaja. Oni preukázateľne splnili všetky svoje záväzky a svoju čestnú vôľu a skutočnosť, že zmluva nebola uzavretá pod nátlakom, navrhli i vrátenie do pôvodného stavu, teda aby obaja žalovaní vrátili kúpnu cenu, čo odmietli s absurdným tvrdením, že odmietajú vrátiť sumu, ktorá bola použitá na úhradu pohľadávky tak, aby bolo vymazané záložné právo na predmete prevodu vlastníctva. Oni zaplatili kúpnu cenu riadne podľa zmluvy, ale predmet prevodu nemôžu užívať. Ostatné rodinné a iné vzťahy s týmto obchodom a sporom z neho vyplývajúcim nesúvisia, sú to iba konšpirácie a teoretické úvahy, ktoré nemajú vplyv na predmet sporu. Majú za to, že táto účelová a nepravdivá komunikácia, resp. tvrdenia žalovaných v I., II. rade sa neustále opakuje a oni na ňu v jednotlivých štádiách konania dostatočne reagovali. Nie je im jasné prečo obaja žalovaní tvrdia, že uvedenú zmluvu nepodpísali, keď ich podpisy boli na zmluve riadne overené notárom. Ostatné tvrdenia oboch žalovaných nie sú ničím podložené, sú nezrozumiteľné, klamlivé a nesúvisia s predmetom konania. Zotrvali na odvolacom návrhu.

7. Žalovaní v I., II. rade sa k duplike oboch žalobcov nevyjadrili; podali ale viacero písomných podaní, ktoré označili ako „doplnenie odvolania“ (č.l. 256, 286, 298, 305, 331), na ktoré odvolací súd neprihliadol, pretože boli podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Nebolo možné zobrať do úvahy ani písomné podania dcéry oboch žalovaných E. F. (č.l. 143, 278, 326, 327), nakoľko z ich obsahu vyplýva, že len dopĺňala odvolanie oboch žalovaných o skutočnosti týkajúce sa jej osoby v súvislosti s predmetom konania.

8. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných v I., II. rade nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. júla 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobcov v 1., 2. rade, upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

9. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolatelia v odvolaní neuvádzali podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

10. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správných skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať.

11. Odvolací súd neodmietol odvolanie oboch žalovaných proti napadnutému rozsudku ako navrhovali žalobcovia v 1., 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu oboch žalobcov, pretože na základe výzvy súdu prvej inštancie v uznesení zo dňa 30.7.2019, č.k. 39 C 54/2018-155, odvolanie doplnili o odvolacie dôvody a aj odvolací návrh a takto doplnené odvolanie bolo spôsobilé na prejednanie pred odvolacím súdom.

12. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalobcom v 1., 2. rade svedčí naďalej vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným v bode 1.1 odôvodnenia tohto rozsudku, ktoré nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, uzavretej so žalovanými v I., II. rade (č.l. 5 spisu) a ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 31.10.2017, pod č. V-29380/17. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením oboch žalovaných v ich odvolaní a jeho doplnení, že kúpnu zmluvu zo dňa 19.10.2017 uzavreli v tiesni a pod nátlakom, nakoľko na preukázanie tohto tvrdenia neoznačili dôkazné prostriedky spôsobilé preukázať pravdivosť tohto tvrdenia. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien, po prvé ide o bremeno tvrdenia, ktoré môže privodiť jej úspech v konaní a po druhé, že musí svoje tvrdenia aj preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 C.s.p., v spojení s § 185 C.s.p., podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Uvedený článok stanovuje dôkaznú povinnosť strán sporu v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na strane sporu a v prípade, ak neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú aj tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, ale hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie

je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Ak teda žalovaní v I., II. rade tvrdili, že predmetnú kúpnu zmluvu uzavreli v tiesni, pod nátlakom výkonu záložného práva, mali predložiť, resp. označiť dôkazy, aby preukázali toto tvrdenie, čo neurobili, pričom odkazovali na dohodu o urovaní zo dňa 19.10.2017, ktorú uzavreli žalovaní v I., II. rade, ich dcéry RNDr. E. F., K.. A. Q. a ich zať JUDr. M. Q., ktorej predmetom bola úprava všetkých vzájomných sporných a pochybných práv a záväzkov jej účastníkov, t.j. rodiny žalovaných v I., II. rade, ktorá ale nemala žiaden vplyv na (ne)platnosť kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017.

13. Nebolo možné súhlasiť s argumentáciou žalovaných v I., II. rade uvedenou v ich odvolaní a jeho doplnení, že odstúpili od kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, ktoré odstúpenie doručili obom žalobcom, pretože v konaní, ako správne uviedol prvoinštančný súd v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku, nebolo preukázané, že by obaja žalovaní doručili žalobcom v 1., 2. rade (každému) odstúpenie od zmluvy. Žalovaní v I., II. rade až po vyhlásení rozsudku (dňa 21.6.2019), podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.6.2019, predložili dôkaz - doručenky podpísané oboma žalobcami, ktorými preukazovali, že žalobcovia v 1., 2. rade sa dozvedeli o odstúpení od zmluvy (č.l. 112 - 115 spisu) a ďalším podaním doručeným prvoinštančnému súdu dňa 4.7.2019 doložil žalovaný v I. rade kópie oznámení o odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, datovaných dňom 13.6.2018, ktoré oznámenia boli adresované Okresnému úradu Bratislava, katastrálny odbor a obom žalobcom. Odvolací súd poukazuje na to, že Civilné sporové konanie upravuje v ustanovení § 153 tzv. sudcovskú koncentráciu konania a v ustanovení § 154 tzv. zákonnú koncentráciu konania. Zákonná koncentrácia konania znamená, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. To znamená, že v prejednávanej veci tieto prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany mohli obe strany sporu uplatniť na súde prvej inštancie najneskôr dňa 21.6.2019, kedy súd prvej inštancie vo veci vykonal pojednávanie a na tomto pojednávaní vyhlásil dokazovanie za skončené. Zákonná koncentrácia konania však neznamená, že strany sporu môžu prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku uplatňovať až do skončenia zákonnej koncentrácie konania, pretože sudcovská koncentrácia konania znamená, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany treba uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana sporu mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Využívanie prostriedkov procesnej obrany alebo prostriedkov procesného útoku nemôže viesť k prietahom v súdnom konaní, pretože práve sudcovská koncentrácia konania a zákonná koncentrácia konania má prispieť k rýchlemu konaniu a má zabrániť zdržiavaniu konania niektorou zo strán sporu. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor niektorými procesnými úkonmi. Obaja žalovaní boli vyzvaní uzneseniami zo dňa 8.1.2019, č.k. 39 C 54/2018-23 a č.k. 39 C 54/2018-24, okrem iného, aj na označenie dôkazov preukazujúcich ich tvrdenia s poukazom na ustanovenie § 167 ods. 2 C.s.p. Otázkou včasnosti predloženia prostriedkov procesnej obrany žalovaných v I., II. rade súd prvej inštancie vyhodnotil správne (bod 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), keď konštatoval, že v uvedených uzneseniach boli obaja žalovaní upozornení na to, že na neskôr predložené a označené dôkazy a skutočnosti nemusí prihliadať (§ 153 C.s.p.), pričom aj na pojednávaní konanom dňa 17.4.2019 pred jeho otvorením vo veci samej v rámci pokusu o zmier uviedol predbežné právne posúdenie. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalovaných v I., II. rade uvedeným v odvolaní, resp. jeho doplnení, že nemajú žiaden podiel viny na tom, že súd vydal napadnutý rozsudok bez možnosti vykonať dôkazy alebo výsluch svedkov, lebo žalobca nedodal odstúpenie od kúpnej zmluvy. Ak obaja žalovaní tvrdili, že od kúpnej zmluvy odstúpili, bolo ich povinnosťou, nie žalobcov v 1., 2. rade, ako tvrdili, predložiť o tejto skutočnosti dôkaz, čo neurobili v súdom určenej lehote. Odvolací súd dodáva, že žalobcovia v 1., 2. rade sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 10.12.2018 voči žalovaným v I., II. rade domáhali vypratania nehnuteľností (špecifikovaných vo výroku I. napadnutého rozhodnutia), ktorej bola pridelená sp.zn. 39 C 54/2018 a následne žalobou doručenou prvoinštančnému súdu dňa 18.1.2019 sa domáhali voči žalovaným v I., II. rade určenia, že odstúpenie žalovaných v I., II. rade od kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, je neplatné a že sú v spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku, bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, ktorá bola vedená pod sp.zn. 56 C 1/2019; súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17.4.2019, č.k. 39 C 54/2018-69, na spoločné konanie spojil konania vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 54/2018 a sp.zn. 56 C 1/2019 s tým, že spoločné konanie bude vedené pod sp.zn. 39 C 54/2019 až do právoplatného skončenia veci. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom rozhodol správne, keď určil, že obaja žalobcovia sú v spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku, bezpodielovými spoluvlastníkmi

predmetných nehnuteľností a zároveň uložil obom žalovaným tieto nehnuteľnosti vypratáť bez toho, aby rozhodol aj o návrhu oboch žalobcov o určenie, či je odstúpenie žalovaných v I., II. rade od kúpnej zmluvy (ne)platné z dôvodov uvedených v bode 28. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvej inštancie náležite ako prejudiciálnu otázku riešil (ne)platnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy, ale nakoľko nebolo v konaní toto odstúpenie predložené, ani dôkaz o jeho doručení obom žalobcom zo strany žalovaných v I., II. rade, nemohol posúdiť jeho (ne)platnosť a tak správne vyhodnotil, že k odstúpeniu od kúpnej zmluvy nedošlo, preto už len určil, že obaja žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností (výrok I. napadnutého rozsudku), ktoré subsumuje uvedenú prejudiciálnu otázku. Z uvedených dôvodov mali žalobcovia v 1., 2. rade na určenie vlastníckeho práva naliehavý právny záujem (aj keď sú vedení ako bezpodieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností v katastri nehnuteľností), pretože žalovaní v I., II. rade spochybnili ich vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, keďže Okresnému úradu Bratislava, katastrálnemu odboru, oznámili, že odstúpili od kúpnej zmluvy, ktorá bola podkladom pre zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech oboch žalobcov a na základe tohto oznámenia sa na liste vlastníctva č. XXXX., katastrálne územie C., nachádza záznam o plombe (Z-XXXX/XXXX a Z-XXXXX/XXXX). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že pokiaľ je sporné, kto je vlastníkom určitej nehnuteľností, tento spor musí rozhodnúť súd v civilnom sporovom konaní, pričom naliehavý právny záujem spočíva v tom, že až na základe rozhodnutia súdu môže byť sporný údaj v katastri nehnuteľností zmenený, preto podaná žaloba na určenie vlastníckeho práva je jediným možným postupom ako dosiahnuť zápis v katastri nehnuteľností. Aj v súlade s konštantnou judikatúrou je na požadovanom určení vždy naliehavý právny záujem, ak má byť súdne rozhodnutie určujúce vlastnícke právo zaznamenané do katastra nehnuteľností a týmto spôsobom dosiahnutý stav súladu medzi právnym stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, pretože súdne rozhodnutie, ktorým bude určené vlastnícke právo, bude zaznamenané do katastra nehnuteľností.

14. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením oboch žalovaných v odvolaní, resp. jeho doplnení, že sú vlastníkami predmetných nehnuteľností, tieto neužívajú neoprávnene a nemajú dôvod na ich vypratanie. Súd prvej inštancie v bode 34. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel k správne právnemu záveru, že žalovaní v I., II. rade neoprávnene zadržujú predmetné nehnuteľnosti, ktorých vlastníkami sú obaja žalobcovia, s ktorým odôvodnením odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí a dodáva, že základnou podmienkou úspechu žaloby o vypratanie nehnuteľnosti (podľa § 126 Občianskeho zákonníka) je preukázanie vlastníckeho alebo iného práva žalobcu (aktívnej legitímácie) a aj neoprávnený zásah do výkonu jeho vlastníckeho alebo iného práva zo strany žalovaného. V konaní bolo preukázané, že žalobcovia v 1., 2. rade ako manželia nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva predmetné nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2017, ktorej vklad bol povolený do katastra nehnuteľností dňa 31.10.2017 (V-XXXXX/XX), čo bolo preukázané výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie C. (č.l. 11 spisu). Obaja žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu výzvou zo dňa 23.7.2018 vyzvali žalovaných v I., II. rade na vypratanie nehnuteľností a vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu ich neoprávneného užívania, najneskôr do 5 dní od doručenia výzvy, na ktorej sú uvedené v jej závere mená oboch žalovaných s dátumom prevzatia 23.7.2018 a poznámkou o odmietnutí prevzatia (č.l. 73 spisu). Aj napriek uvedenému žalovaní v I., II. rade odmietli predmetné nehnuteľnosti vypratáť a tak bránia obom žalobcom vo výkone ich vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ako aj správne konštatoval prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (bod 34.). Záverom odvolací súd dodáva, že odvolacími námietkami oboch žalovaných ohľadne vzájomných sporných práv a záväzkov, ktoré vznikli v ich rodine a ktoré boli predmetom dohody o urovnaní zo dňa 19.10.2017 sa nezaoberal, nakoľko nemali vplyv na predmetné konanie.

15. Žalovaní v I., II. rade podali odvolanie voči napadnutému rozsudku aj do výroku III. o náhrade trov konania, ale odvolanie v tomto rozsahu vôbec neodôvodnili, iba navrhli tento výrok zrušiť. Aj napriek tomu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. (ako súvisiaci výrok), ktorým priznal žalobcom v 1., 2. rade spoločne a nerozdielne voči žalovaným v I., II. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, zmenil podľa § 388, v spojení s § 379 písm. a/ C.s.p. tak, že žalobcom v 1., 2. rade priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči spoločnej a nerozdielnej povinnosti žalovaných v I., II. rade z dôvodu, že v danom prípade ide o nerozlučné spoločenstvo a žalovaní v I., II. rade by bez tohto určenia nevedeli, v akom rozsahu majú žalobcom v 1., 2. rade zaplatiť náhradu trov konania, v ktorých prípade ide taktiež o nerozlučné spoločenstvo. Prvoinštančný súd pochybil, keď v uvedenom výroku vyslovil, že žalobcom v 1., 2. rade priznáva spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v I., II. rade v rozsahu 100 %

bez určenia, v akom rozsahu je každý zo žalovaných povinný zaplatiť obom žalobcom náhradu trov konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia v 1., 2. rade sú bezpodieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností, pričom z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne (§ 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorí sa domáhali určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam a ich vypratania od žalovaných v I., II. rade, ktorí mali predmetné nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, preto by mali obaja žalovaní zaplatiť žalobcom v 1., 2. rade spoločne a nerozdielne náklady súvisiace s uplatnením ich nároku. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na čl. 2 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Súd prvej inštancie preto, podľa názoru odvolacieho súdu pochybil, keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania neformuloval výrok rozhodnutia tak, aby bol materiálne vykonateľný a zároveň, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobcom v 1., 2. rade, ktorí mali v odvolacom konaní plný úspech, priznáva spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči spoločnej a nerozdielnej povinnosti žalovaných v I., II. rade (dôvody spoločnej a nerozdielnej povinnosti sú uvedené v bode 15. odôvodnenia tohto rozsudku). V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. I, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. I C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolatelia, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).